

1920-06-05

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Siegfried Wagner

FAKTA

Dokumenttype:  
Brev

Sprog:  
Dansk

Afsendersted:  
Nice (Frankrig)

Omtalte personer:  
Billedhuggerforeningen  
J.P. Dahl-Jensen  
Den Frie Udstilling

Arkivplacering:  
J.F. Willumsens Museum  
Bog: Breve fra J.F. Willumsen til  
Siegfried Wagner 1905-46

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen er vendt hjem til Nice efter 2 måneder i Italien, hvor byerne var fyldt med larm og støv fra automobiler. Han oplevede den italienske kunst fra en helt ny side, og han påpeger, at Italien er kunstlandet par excellence.

TRANSSKRIFTION

3 Place Charles Felix. Niçe – France (AM)

5 Juni 1920

Kære Wagner.

Fra England har jeg modtaget indlagde Brev. Det er noget gammelt for det har først været i Danmark, saa i Nizza og saa i Italien og nu i Nizza igjen, Jeg har selvfølgelig ikke kundet svare paa det da jeg ikke kender disse Billedhuggeres Adresser. – Jeg kan "godt lide"! at Dahl Jensen betragtes som en Kunstner der skal omtales., saadan en Telegrafklokkestøber – Naa større Idioter paa Kunstens Omraade end Englænderne

findes ikke, det skulde da være Amerikanerne.

Maaske De vil lade Brevet gaa videre til Billedhuggerforeningens Formand, som jeg heller ikke ved hvem er.

Jeg er lige hjemkommen fra to Maaneders Rejse i Italien.

Sikken Varme vi havde i Rom, Jeg følte mig som en levende Aal paa en glohed Stegepande, Det er maaske tyvende Gang jeg var i Italien; men ogsaa denne Gang saa jeg paa Kunsten der fra en ny Side. Det er jo Kunstlandet par Excellence, ja det eneste virkelige Kunst-

land i Europa – nu, da der ikke er mere Kunst at se i Grækenland. Skade at der ikke er til at være længere i de store Byer for Støv og Støj af de store Automobiler. Der er ved at gaa Amerika i Italien – d.v.s i Rom – Genua – Milano – I de mindre Byer kan det endnu gaa an; men det varer ikke længe, for de er ogsaa allerede godt med paa Motorcykleknald.

Og alt er dyrt og i samme Forhold er alt bleven daarligere. Vi overværede Jean d' Arc's Canonisation i Peders Kirken, det var jo en verdenhistorisk Begivenhed. Ceremonien var lang og trættende. Vi var oppe Kl 5 om Morgnen og kom først tilbage

Kl 2. Men vi opnaaede at se Pavehoffet udfolde sig i sin fulde Glans fra Renaissancens Dage. Det var Umagen Værd. Vi havde tænkt os at tilbringe Midsomren i en af Italiens Byer; men det skal vi dog ikke indlade os paa, maaske tager jeg alene til Venedig i Efteraaret. I Sommer tager vi nok på i Bjærgene her bag ved.

Tak for Deres sidste Brev af Langfredag

Det glæder mig at høre at De synes godt om mine sidste Billeder paa Den

Frie. Jeg har desværre ikke noget Studie mere af den "svømmende  
Kvinde" i Slaraffenvand Alt er realiseret –

Jeg er glad for at der kom Røre i de politiske Forhold i Danmark. Saa skal  
vi vel ikke mere betale Skat til de "dovne Labaner" som man var saa bange  
for.

Mange Hilsner fra os begge til Dem og Deres Kone

Deres gamle

J.F. Willumsen

#### OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: \*Slaraffenvand\* (1917). Tempera på lærred, 250 x 150 cm. J.F. Willumsens Museum, Inv. 320

3 Place Charles Felix, Nice - France  
(A M)

5 Juni 1920

Kære Wagner.

Fra England har jeg modtaget  
indlagde Brev. Det er noget  
gammelt for det har først været

i Danmark, saa i Nizza og  
saa i Italien og nu i Nizza igen.  
Jeg har selvfølgelig ikke kunnet  
svare paa det da jeg ikke kender  
disse Billedhuggeres Adresser.

— Jeg kan "godt lide"! at Dahl-  
Jensen betragtes som en Kunst-  
ner der skal omtales, saadan  
en Telegraf Ekkester - Naa  
store Idioter paa Kunstens  
Omraade end Englønderne

paa Kunstens Omraade end  
findes ikke, det skulde  
da være Amerikanerne.  
Maaske De vil lade Brevet  
gaa videre til Billedhugger-  
Foreningens Formand, som jeg  
heller ikke ved hvem er.

Jeg er lige hjemkommen fra  
en to Maaneders Rejse i Italien.  
Sikken Varme vi havde i Rom,  
jeg følte mig som en levende  
Aal paa en glohed Stegspand.  
Det er maaske tyvende Gang  
jeg var i Italien; men ogsaa  
denne Gang saa jeg paa Kunsten  
der fra en ny Side. Det er  
jo kunstkandet par Excellence,  
ja det eneste virkelige Kunst-

Land i Europa - nu, da der ikke  
er mere Kunst at se i Græken-  
land. Skade at der ikke er  
til at være længere i de store  
Byer for Støv og Støj af de store  
Automobiler. Der er ved at  
gaa Amerika i Italien - dvs.  
i Rom - Genua - Milano -  
de mindre Byer kan det endnu  
gaa an; men det varer ikke  
længe, for de er ogsaa allerede  
godt med paa Motorcykle knald.  
Og alt er dyrt og i samme  
Forhold er alt bleven daarligere.  
Vi overværede Jean d'Arc's  
Canonisation i Jeders Kirke,  
det var jo en verdenshistorisk  
Begivenhed. Deremonien var  
lang og trættende. Vi var oppe  
kl. 5 om Morgnen og kom først tilbage



Kl 2. Men vi opnaaede at se Pave<sup>2</sup>  
hoffet udfolde sig i sin fulde Glan  
fra Renaissancens Dage. Det var  
Umagen Værd. Vi havde tænkt  
os at tilbringe Midsommeren i en  
af Italiens Byer; men det skal  
vi dog ikke indlade os paa, <sup>maa</sup>  
tager jeg alene til Venedig i Efter<sup>2</sup>  
aaret. I Sommer tager vi nok op i  
Bjærgene her bag ved.

Tak for Deres sidste Brev af Langfredag.  
Det glæder mig at høre at De synes  
godt om mine sidste Billeder paa  
Den Frie. Jeg har desværre ikke  
noget Studie mere af den "svøm-  
mende Kvinde" i Skaraffenwand  
Alt er realiseret.

Jeg er glad for at der kom Røre i de  
politiske Forhold i Danmark. Saa  
skal vi vel ikke mere betale Skat til  
de dovre Labaner som man var saa bange  
for. Mange Hilsener fra os begge til Dem  
og Deres Kone Deres gamle  
J.F. Willumsen